

Op 1 augustus 2013 ging **Lieven Senepart** met pensioen. Hij was 28 jaar bibliothecaris van de openbare bibliotheek van Dendermonde en

speelde een belangrijke rol in het (Oost-) Vlaamse bibliotheekwezen.

Lieven Senepart kan terugkijken op een lange en goedgevulde carrière in de bibliotheeksector. Toch zag het er eerst niet naar uit dat hij daarin zou terechtkomen. Zijn eerste professionele ervaringen deed hij immers op bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening. Daarna ging hij aan de slag bij een touroperator in Brussel, gespecialiseerd in reizen naar Ierland, de Kanaaleilanden en Malta. Vervolgens belandde hij bij de Administratie der Pensioenen in Brussel. Van de pensioenen was het maar een kleine stap naar de Directe Belastingen.

Gelukkig kwam Lieven al snel tot bezinning en koos resoluut voor de bibliotheeksector. In 1977 schreef hij zich in aan de bibliotheekschool van Brussel. Hij koos daar voor de richting Wetenschappelijke bibliotheken. In 1979 werd hij bibliothecaris in de Universiteitsbibliotheek van de UFSAL in Brussel. Hij was onder meer verantwoordelijk voor de fusie van de verschillende faculteitsbibliotheken tot een centrale bibliotheek. In die periode begon ook zijn interesse voor de openbare bibliotheeksector te groeien. In 1979 werd hij op vrijwillige basis hulpbibliothecaris van de vrije bibliotheek De Goede Lezing van Sint-Gillis-Dendermonde. Drie jaar later, in 1982, maakte hij de definitieve overstap naar de openbare bibliotheek, toen hij aan de slag ging als bibliothecaris van de bibliotheek van Merchtem.

In datzelfde jaar nam de stad Dendermonde de vrije bibliotheek van Sint-Gillis-Dendermonde over en daarmee ook hulpbibliothecaris Lieven Senepart. Hij werd assistent-dienstleider en kreeg de verantwoordelijkheid over de afdeling catalogusbouw. In het begin werkte hij zes uur per week, maar later werd dat uitgebreid tot tien uur per week. Hij combineerde dit enkele jaren met zijn voltijdse job als bibliothecaris in Merchtem, waardoor hij werkweken van 48 uur draaide.

In juni 1985 kwam de grote sprong voorwaarts toen hij opklom tot bibliothecaris

en daarmee de hele verantwoordelijkheid kreeg over de Dendermondse bib. In het begin was hij de enige voltijdse leidinggevende. Het spreekt voor zich dat Lieven in die 28 jaar heel veel dingen heeft zien veranderen in de bibliotheeksector in het algemeen en in de bibliotheek van Dendermonde in het bijzonder.

Op de eerste plaats heeft hij de bibliotheek van Dendermonde uitgebouwd tot een professionele en goedwerkende dienstverlening voor de Dendermondenaar. Een van zijn eerste opdrachten was de overname van de vrije bibliotheken in de verschillende deelgemeenten van Dendermonde. Lieven probeerde deze uitleenposten stelselmatig uit te bouwen tot eerstelijns informatievoorzieningen. Maar ook de hoofdbibliotheek is exponentieel gegroeid. Zelfs in die mate dat het flatgebouw aan de Krijgshof, waarin de bib was ondergebracht, letterlijk uit zijn voegen barstte. Wie herinnert zich de overvolle rekken en hoge stapels boeken nog? Al van bij het begin ijverde Lieven voor meer ruimte. In verschillende fases kocht de stad Dendermonde dan ook bijkomende ruimtes bij. Zo kon Lieven in 1988 een nieuwe AVM-afdeling en een jeugdafdeling openen. In die periode deed ook de automatisering haar intrede. Als een van de eerste bibliotheken in Vlaanderen koos Dendermonde ervoor om niet alleen de hoofdbibliotheek, maar ook alle vestigingen te automatiseren.

Plaatsgebrek bleef echter de rode draad in de loopbaan van Lieven. Eind jaren tachtig werden de eerste plannen gemaakt voor een nieuwe bibliotheek, maar dit project viel aan het begin van de jaren negentig stil. Vanaf 1995 werd er een nieuwe poging ondernomen om

een plek voor een nieuwe bibliotheek te vinden, maar dat bleek opnieuw makkelijker gezegd dan gedaan. Toch bleef Lieven de druk op de ketel houden. Zo ondertekende hij consequent al zijn nota's aan het college met de woorden "Overigens ben ik de mening toegedaan dat Dendermonde een nieuwe bibliotheek verdient." (Voor de Latinisten: dit is een parafraze op de beroemde woorden van Cato over de vernietiging van Carthago).

De spreekwoordelijke koppigheid van Lieven bleek vruchten af te werpen toen het nieuwe bestuur in 2001 van de bouw van een nieuwe bibliotheek een absolute prioriteit maakte. Lieven schreef de projectdefinitie en er werd een open oproep gelanceerd door de Vlaamse Bouwmeester. Toch duurde het nog tot 2006 voor de werken daadwerkelijk konden starten. Het project had te kampen met allerlei tegenslagen, zoals faillissementen van aannemers, grondverzakkingen, grondvervuiling, brandstichting en zelfs een instorting. Maar eindeloze koppigheid en doorzetting hebben toch tot resultaat geleid. Op 1 september 2010 werd het eerste boek uitgeleend in de nieuwe hoofdbibliotheek in de Kerkstraat. Eindelijk kreeg Dendermonde de bib die het verdiende.

Maar Lieven heeft ook altijd verder gekeken dan de eigen bibliotheek. Hij was steeds zoveel mogelijk gefocust op samenwerking met interessante partners. De bib van Dendermonde was dan ook al vrij vroeg betrokken bij Ovinob (het Oost-Vlaams InformatieNetwerk van Openbare Bibliotheken). En ook binnen de regio was hij zeer actief. Hij lag mee aan de basis van het regionaal samenwerkingsverband De Leesdijk. Het was trouwens op zijn bureau dat in november 2004 de statuten van de interlokale vereniging De Leesdijk werden geschreven. Van in den beginne heeft Lieven dan ook een trekkersrol opgenomen in het samenwerkingsverband. Op zijn eigen, rustige en bedachtzame manier probeerde hij iedereen mee te krijgen. Voor sommigen soms iets te bedachtzaam, maar altijd constructief en collegiaal.

En nu? Lieven kennende zal hij niet stillvallen. Hij zingt in verschillende koren, speelt viool en fietst graag eens de Mont Ventoux op. Hij houdt van zeilen en reizen. En misschien springt hij ook af en toe nog eens de bib binnen. Het ga je goed Lieven!

Joris Eraerts, Provincie Oost-Vlaanderen